

Sygn. akt III AUa 291/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maria Pietkun (spr.)
Sędziowie:	SSA Irena Różańska-Dorosz SSA Ireneusz Lejczak
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku P. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

przy udziale zainteresowanych: K. Z. (1), J. T., B. B.

o składki

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 17 grudnia 2013 r. sygn. akt V U 1422/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że odwołanie oddala,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym, oddalając dalej idące żądanie w przedmiocie kosztów.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy wyrokiem z dnia 17 grudnia 2013 r. zmienił decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 05 września 2013 roku, dotyczących B. B., J. T., K. Z. (1) oraz dotyczącą obowiązku płatnika składek P. Ż. opłacenia składek na Fundusz Pracy i na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w ten sposób, że ustala, iż we wskazanych w decyzjach okresach podstawy wymiaru składek

na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne zainteresowanych B. B., J. T. i K. Z. (1) stanowią kwoty obowiązującego we wskazanych w tych decyzjach okresach minimalnego wynagrodzenia, płatnik składek P. Ż. nie jest zobowiązany do opłacenia składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych określonych w decyzjach w opisanych decyzjach.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Płatnik składek P. Ż. prowadzi pod firmą (...) działalność gospodarczą. Zainteresowani B. N., J. T. i K. Z. (1) są zatrudnieni u płatnika składek na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony z wynagrodzeniami w wysokości równej minimalnej wysokości obowiązującego w poszczególnych okresach wynagrodzenia. W okresie od stycznia 2009 r. do kwietnia 2013 r. P. Ż. do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pieniężnych P. Ż. przyjmował wynagrodzenie wypłacone w następnym miesiącu, którego deklaracja dotyczyła. Osoby zainteresowane posiadały zadłużenia z tytułu zaciągniętych kredytów bankowych. Kwoty rat kredytów przewyższały kwoty należnych osobom zainteresowanym minimalnych wynagrodzeń za pracę. Osoby te przekazywały płatnikowi składek kwoty stanowiące różnicę pomiędzy należnymi im kwotami wynagrodzeń i rat kredytów. Na ich prośbę płatnik składek otrzymane od zainteresowanych kwoty wraz z należnym im wynagrodzeniem za pracę przelewał co miesiąc na rachunki banków. Przelewane na konta bankowe kwoty opatrzone były tytułem „wypłata”. Osoby zainteresowane zamieszkują w niewielkich miejscowościach i w celu uniknięcia konieczności przejazdów do miast w celu regulowania comiesięcznych zobowiązań kredytowych uzgodnili z P. Ż. powyższy sposób regulowania zobowiązań płacowych oraz kredytowych.

B. N. mieszka w U. i pracuje u płatnika składek jako stolarz od 1996 r. W 2007 r. zaciągnął kredyt w C. Banku. Nie ma nikogo na utrzymaniu, mieszka z rodzicami. Przekazywane P. Ż. kwoty po 170 zł miesięcznie otrzymywał od rodziców.

J. T. mieszka w B.. Pracuje u P. Ż. od września 2008 r. jako trakowy. Od 2009 r. spłaca zaciągnięty w (...) i (...) skonsolidowany kredyt w (...) w Z.. Zainteresowany ma na utrzymaniu dzieci w wieku 10 i 12 lat. Do ubiegłego roku jego żona pracowała na podstawie umów zlecenia. Zainteresowany korzysta z pomocy rodziny oraz pomocy GOPS.

K. Z. (1) mieszka w S. i pracuje w stolarni P. Ż. od 2008 r. Zainteresowany zaciągnął w (...) i (...) dwa kredyty na sfinansowanie remontu zakupionego domu. Wraz z zainteresowanym i jego żoną mieszkają jej siostra i brat, żona zainteresowanego pobiera emeryturę, syn pracuje, jego szwagierka pobiera rentę rodzinną oraz szwagier otrzymuje zasiłek. Na wniosek zainteresowanych płatnik składek wydał im zaświadczenia o zarobkach zawyżonych.

Przy tak poczynionych ustaleniach Sąd Okręgowy przyjął, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie. Stosunek pracy w świetle ustawy systemowej stanowi tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym, zdrowotnemu i opłacania składek na FGŚP i FP.

Podstawę ustaleń zarówno decyzji odmownej jak i ustaleń faktycznych sprawy stanowią wyłącznie zbieżne w swej treści wyjaśnienia płatnika składek oraz zainteresowanych. Z ustaleń tych wynika, iż zainteresowani zobowiązani byli do regulowania rat kredytów, których miesięczna wysokość przekraczała wysokość należnych im na poziomie minimalnego wynagrodzeń za pracę rat. Wszyscy zainteresowani zamieszkują w niewielkich miejscowościach, w których nie mają możliwości regulowania zobowiązań kredytowych. Ta obiektywna okoliczność przesądziła o tym, że na wniosek zainteresowanych płatnik składek bieżące wynagrodzenia zainteresowanych wraz z otrzymanymi od nich brakującymi na pokrycie rat kredytu kwotami przelewał na wskazane rachunki bankowe.

W ocenie Sądu przedstawiona przez płatnika składek i osoby zainteresowane relacja jest wiarygodna, że płatnik składek prowadzi niewielką działalność gospodarczą i z tego względu uzyskany z tej działalności przychód nie mógł być szczególnie wysoki. Stąd wniosek, że i wysokość wynagrodzeń zainteresowanych była adekwatna do możliwości finansowych płatnika składek. Racjonalne w przekonaniu Sądu są również motywy, którymi kierowały się osoby zainteresowane prosząc płatnika składek o regulowanie ich zobowiązań kredytowych. Zainteresowani zamieszkują w niewielkich miejscowościach, w których nie mają możliwości płacenia rat kredytowych, tym bardziej że jak wynika z ustaleń faktycznych, prowadzą skromne życie. Z jednej zatem strony zainteresowani nie musieli troszczyć się o

comiesięczną płatność rat kredytów, a natomiast przyjęty sposób wypłaty wynagrodzeń nie stanowił dla płatnika składek żadnej uciążliwości. Odmiennie twierdzenia organu rentowego Sąd Okręgowy uznał za gołosłowne.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 k.p.c. uwzględniając uzasadnione odwołanie, zmienił zaskarżone decyzje i orzekł co do istoty sprawy.

Apelację od powyższego wyroku złożył organ rentowy zarzucając naruszenie prawa procesowego, a to sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego i przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w rozumieniu art. 233 § 1 kpc, poprzez przyjęcie, że wnioskodawca w okresie od stycznia 2009 r. do kwietnia 2013 r. nie miał obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, FGŚP i FP od kwot wynagrodzeń faktycznie wypłacanych, mimo deklarowania zatrudnienia zainteresowanych z wynagrodzeniem w kwocie płacy minimalnej.

Przy tak sformułowanych zarzutach skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów procesu według norm, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Organ rentowy podkreśla, że faktyczne wypłaty dotyczyły wyższych kwot niż minimalne wynagrodzenie, a w przelewach bankowych oznaczano je tytułem wypłata, z tych względów odmiennie twierdzenia strony są niewiarygodne.

Sąd Apelacyjny dodatkowo ustalił w toku postępowania apelacyjnego.

Zainteresowani w okresie zatrudnienia u wnioskodawcy P. Ż. w zakładzie (...) w U. mieli zawarte umowy kredytowe w bankach.

Zainteresowany K. Z. (1) w dniu 8 marca 2008 r. zawarł z (...) Bankiem S. A. O/ we W. umowę pożyczki na kwotę 18.273,43 zł. Harmonogram spłat obejmował 60 rat począwszy od 18.04.2008 r. # 20.02.2013 r. w łącznej kwocie po 450 zł. miesięcznie. W dniu 8 maja 2008 r. K. Z. (1) zawarł kolejną umowę kredytową z (...) S. A., kredyt na miarę obejmował kwotę 71.500 zł. Spłata została rozłożona na raty miesięczne od 2.06.2008 r. do 2.05.2015 r. w kwocie po 1.256 zł. miesięcznie, a począwszy od 20.02.2009 r. rata miesięczna wynosiła 1.335,19 zł. Łączna rata spłat w styczniu 2009 r. wynosiła 1.706 zł., a począwszy od lutego 2009 r. # 1.785,19 zł. Kwoty spłat obejmowały odsetki.

Dowód: umowy z dnia 8 marca 2008 r. z (...) Bankiem S. A. O/ we W. wraz z harmonogramem spłat oraz umowa z dnia 8 maja 2008 r. z (...) S. A # K 62 # 73 akt sprawy.

Zainteresowany J. T. zawarł w dniu 5.12.2008 r. umowę o kredyt gotówkowy z (...) Bankiem S. A. O/ we W. na kwotę 20.732,22 zł. Spłata następowała w 60 ratach od stycznia 2009 r., w kwotach po 554,81 zł. miesięcznie. W dniu 29 października 2009 r. zawarł kolejną umowę o pożyczkę konsumencką w (...) w Z. na kwotę 30.900 zł spłacaną od listopada 2009 r. w 60 ratach miesięcznych po 767,73 zł. Łączne spłaty począwszy od listopada 2009 r. wynosiły kwotę 1322,54 zł miesięcznie, a przed tą datą w spornym okresie po 554,81 zł. Kwoty spłat obejmowały odsetki.

Dowód: umowy kredytowe z dnia 5.12.2008 r. z (...) Bankiem S. A. O/ we W., z harmonogramem spłat i z dnia 29.10.2009 r. ze (...) w Z. z harmonogramem spłat, K 74 # 86 akt sprawy.

Zainteresowany B. B. zawarł dwie umowy kredytowe z (...) Bankiem S.A. w L. w dniu 8 września 2009 r. na kwoty po 20.000 zł. każda spłacane od października 2009 r., do września 2014 r. w kwotach miesięcznie po 488,91 zł. W dniu 11 kwietnia 2011 r. zawarł kolejną umowę pożyczki z tym samym bankiem na kwotę 10.800 zł, spłacaną od maja 2011 r. do października 2014 r. po 331,13 zł miesięcznie. Łączne spłaty wynosiły począwszy od października 2009 r. # ok. 977,82 zł. miesięcznie, a od maja 2011 r. po 1.308,95 zł. miesięcznie. Kwoty spłat obejmowały odsetki. Aktualnie zainteresowany spłaca powyższe trzy kredyty w Banku (...) S.A. O/ L. w kwocie łącznej 1.298,61 zł. według stanu na dzień 1.09.2014 r.

Dowód: umowy kredytowe z (...) Bankiem z dnia 8.09.2009 r. i z dnia 11.04.2011 r. wraz z harmonogramami spłat, zaświadczenie Banku (...) S. A. w L. z dnia 1.09.2014 r. K # 87 # 101 akt sprawy.

Wnioskodawca w spornym okresie wypłacał zainteresowanym, zgodnie z poświadczeniem na listach płac wynagrodzenie netto wyliczone od kwot minimalnego wynagrodzenia obowiązującego odpowiednio w dacie wypłaty, tj. w kwotach miesięcznie od :

stycznia 2009 r. # 954,96 zł (wyjątkowo B. B. w lutym 2009 r. # 860 zł,

od lutego 2010 r. # po 984,15 zł,

od stycznia 2011 r. # 1.032,34 zł,

od stycznia 2012 r. # 1.116,86 zł,

od stycznia 2013 r. # 1181 ,38 zł

Dowód : listy płac zainteresowanych w aktach ZUS .

Faktyczne wypłaty dokonywane na rzecz zainteresowanych przelewami bankowymi przez wnioskodawcę w spornym okresie w odniesieniu do wysokości spłat kredytów przedstawiały się następująco, w stosunku do :

K. Z. (1)

wypłata faktyczna wysokość spłat

I 2009 r. # III 2009 r. # 2.194,24 zł, I 2009 r. # 1.706 zł

od II 2009 r. # 1.785,19zł,

IV 2009 r. # VII 2009 r. # 2.336,86 zł. 1.785,19 zł,

VIII 2009 r. # 2.145,99 zł, 1.785,19 zł.,

IX 2009 r. # X 2009 r. # 2.336,86 zł, 1.785,19 zł.

J. T.

wypłata faktyczna wysokość spłaty

XI 2009 r. # 1835,12 zł, 1.322,54 zł,

XII 2009 r. # 1.801,75 zł, 1.322,54 zł,

I 2010 r. # 1.700,33 zł, 1.322,54 zł,

II 2010 r. # V 2012 r. # 1835 zł, 1.322,54 zł

B. B.

wypłata faktyczna wysokość spłaty

VI 2009 r. z VII 2009 r. # 1.339,72 zł, 0

VIII 2009 r. # 1.051,47 zł, 0

IX 2009 r. # XII 2010 r. # 1.339,72 zł, od X 2009 r. # 977,82 zł,

I 2011r. # 954 zł, 977,82 zł., a od V 2011 r. #

1.308,95 zł,

V 2011 r. # X 2012 r. # 1.842,75 zł, 1.308,95 zł,

XI 2012 r. # 1.568,07 zł, 1.308,95 zł,

XII 2012 r. # IV 2013 r. # 1.842,75 zł, 1.308,95 zł.

Dowód: akta ZUS, dowody przelewów, protokół kontroli u wnioskodawcy .

W spornym okresie minimalne wynagrodzenie w kwotach brutto wynosiło od:

I 2008 r. # XII 2010 r. # 1.126 zł (RRM z dnia 11.09.2007 r. # DZ. U. 171/1209),

I 2011 r. # XII 2011 r. # 1.386 zł (RRM z dnia 5.10.2010 r. # DZ. U. 194/1288),

I 2012 r. # XII 2012 r. # 1.500 zł, (RRM z dnia 13.09.2011 r. # DZ. U. 192/1141),

Od I 2013 r. # 1.600 zł, (RRM z dnia 14.09.2012 r. z DZ. U. 2012/1026).

Sąd Apelacyjny zważył.

Apelacja organu rentowego zasługuje w całości na uwzględnienie, a podniesione w niej zarzuty naruszenia prawa procesowego , a w szczególności przekroczenia granic swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego w postaci przytoczonej w apelacji są w pełni zasadne.

Poza sporem pozostaje okoliczność, iż zainteresowani w spornych okresach objętych zaskarżonymi decyzjami organu rentowego pozostawali w zatrudnieniu u wnioskodawcy na podstawie umów o pracę. W umowach o pracę, jak i listach wynagrodzeń wskazano , że otrzymują wynagrodzenie równe płacy minimalnej, na listach płac potwierdzali wypłatę tego wynagrodzenia pomniejszonego o zaliczkę na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w kwotach wyżej podanych w ustaleniach Sądu Apelacyjnego.

W wyniku kontroli organu rentowego ustalono natomiast ,iż przelewy bankowe na rzecz zainteresowanych dotyczyły kwot wyższych, określonych w tytułach jako wynagrodzenie wnioskodawca przyznał w toku procesu nawet, że wystawiał zainteresowanym nieprawdziwe co do wysokości wynagrodzeń zaświadczenia o zarobkach, podając wyższe kwoty, aby uzyskali kredyty bankowe. Z kolei wnioskodawca jak i zainteresowani przed Sądem Okręgowym wyjaśniali, że raty spłat były wyższe od wynagrodzenia, przynosili pracodawcy co miesiąc różnicę , aby ten jednym przelewem regulował za nich należności kredytowe. Dla zainteresowanych miało to być ułatwieniem w dostępie do banku, bowiem zamieszkiwali w podmiejskich miejscowościach. Takie wyjaśnienia Sad Okręgowy uznał za w pełni wiarygodne, spójne co do twierdzeń wnioskodawcy i zainteresowanych .

Takiej oceny zebranego materiału dowodowego nie podziela Sad Apelacyjny. Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na bezkrytycznym uznaniu za wiarygodne przesłuchań wnioskodawcy i zainteresowanych, które to dowody są dowodami subsydiarnymi. Wiodącą nie jest okoliczność, że twierdzenia wnioskodawcy i zainteresowanych są spójne, skoro mają oni wspólny interes, od wyższego wynagrodzenia strony nie odprowadzały należnych składek, a wnioskodawcy najwyraźniej nie byli zainteresowani uiszczaniem należnych składek. Zdecydowana rozbieżność pomiędzy wysokością przelewów, a kwotami z list wynagrodzeń winna skutkować szczególnie krytyczną oceną. Zachowanie wnioskodawcy , który miałby całość przekazywać na spłatę kredytu jakkolwiek nie były to potrącenia z wynagrodzenia w rozumieniu art. 87 kp, dotyczyła już wydatkowania wynagrodzeń, na własne ryzyko pracodawca przelewy oznaczał jako wynagrodzenie, a faktycznie miał pośredniczyć w spłacaniu rat. Twierdzenia wnioskodawcy

i zainteresowanych były całkowicie gołosłowne i dowolne. Uszło uwadze Sądu Okręgowego, że zgodnie z ciężarem rozłożenia dowodu w myśl art. 232 kpc strony zobowiązane są wskazywać dowody na poparcie swoich twierdzeń. Stanowisko wnioskodawcy jawi się jako odosobnione i dość naiwnie uzasadnione, jakoby pracownicy przez okres zatrudnienia, w braku innych dochodów i skromnych przychodach rodziny, mieli nie otrzymywać żadnej kwoty .

Z tych motywów Sąd Apelacyjny uzupełnił postępowanie dowodowe, wzywając zainteresowanych do złożenia dowodów na okoliczność zaciągniętych kredytów i ich spłaty. Dowody złożone przez zainteresowanych w żadnej mierze nie korespondują z twierdzeniami podnoszonymi przed Sądem I instancji. Sąd Apelacyjny podjął te czynności z urzędu, z uwagi na potrzebę dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności. Mając na uwadze zasadę kontrydiktoryjności procesu w interesie zainteresowanych i wnioskodawcy było wykazanie okoliczności na które powoływali się. Wskazać należy iż wysoce niefrasobliwe było postępowanie pracodawcy w zakresie rozbieżności w dokumentach co do wysokości zarobków pracowników. Niezależnie jednak od tego Sąd Apelacyjny nie pozbawił strony możliwości wykazania prawdziwości podniesionych twierdzeń.

Powyższe ustalenia Sądu Apelacyjnego, w tym zestawienie kwot faktycznie wypłacanych zainteresowanym, a wysokością wykazanych przez nich spłat kredytów, nie potwierdzają ich twierdzeń i prezentowanej wersji ułatwienia spłat zainteresowanym poprzez przynoszenie wnioskodawcy różnicy pomiędzy minimalnym wynagrodzeniem, a wysokością spłat. Przede wszystkim należy wskazać , że wypłacane kwoty w formie przelewów na rzecz każdego z zainteresowanych były i tak wyższe niż suma najniższego wynagrodzenia netto i wysokości sumy rat kredytów, niekiedy i kilkaset zł. Za podważeniem wersji wnioskodawcy przemawia nadto fakt, że zainteresowanemu B. B. w okresie od czerwca do sierpnia 2009 r. wypłacano wyższe wynagrodzenie niż wynikające z minimalnej płacy, mimo że za ten okres nie wykazał aby spłacał jakikolwiek kredyt.

Mając powyższe na względzie należy wskazać, iż uznanie za wiarygodną wersję prezentowanej przez wnioskodawcę i zainteresowanych przeczy elementarnym zasadom racjonalnego i logicznego rozumowania, a lekkomyślne rozbieżności w zakresie prowadzonej dokumentacji płacowej były działaniem na własne ryzyko wnioskodawcy, w tym oznaczanie zawyżonych przelewów jako wynagrodzenia. Postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd Apelacyjny w żadnej mierze nie koresponduje z wersją przedstawioną przez wnioskodawcę i zainteresowanych. Ocena Sądu Apelacyjnego nadto wynika z zestawienia danych liczbowych wyżej opisanych, bez potrzeby ich ponownego powtarzania, które to dane pozostają w rażącej dysproporcji do dowolnych twierdzeń wnioskodawcy i zainteresowanych, którzy w procesie przychylają się do stanowiska wnioskodawcy.

Mając powyższe na względzie w pełni zasadne jest stanowisko organu rentowego, który oskładkował różnice w wypłatach jako wynagrodzenie za pracę. Różnice w wypłatach wyszczególnione w zaskarżonych decyzjach stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 18 ust. 1 i 20 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. tj. 2013/1442 ze zm.). W toku procesu nie wykazano , aby wypłacone wyższe kwoty były wyłączone z podstawy wymiaru składek na podstawie art. 21 w/w ustawy w zw. z przepisem § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. 1998/161/1106 ze zm.).

Oдноśnie składek na ubezpieczenia zdrowotne podstawę stanowi przepis art. 66 ust. 1 pkt 1 ppkt a # odnośnie pracowników, w zw. z art. 81 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. tj. 2008/164/1027 ze zm.). Podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne decyduje o wysokości składki na FGŚP w rozumieniu przepisu art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2006 r. Nr 158, poz. 1121 ze zm.). Ta sama zasada dotyczy składek na Fundusz Pracy na podstawie 104 ust. 1 pkt 1 a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2007 r. Nr 69, poz. 415).

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt I sentencji wyroku na podstawie art. 386 § 1 kpc.

Spór niniejszy toczy się o składki, stąd różnica pomiędzy wyliczonymi przez organ rentowy, a już opłaconymi stanowi wartość przedmiotu zaskarżenia, będąca jednocześnie wykładnikiem żądanych kosztów procesu przez stronę pozwaną.

Różnicę tak rozumianą w zakresie składek stanowi łączna kwota 33.359,15 zł – K 563 akt ZUS, wyliczona przez organ rentowy w postępowaniu kontrolnym. Sąd Apelacyjny nie uwzględnił kwoty 103.696,72 zł podanej w piśmie ZUS z dnia 26.03.2014r. K # 46 , jako rażąco zawyżonej i sprowadzającej się do różnicy globalnej w wysokości wynagrodzeń zainteresowanych , a nie składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, FGŚP i FP. Koszty procesu zasądzone w pkt II wyroku wyliczone są na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 5, § 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności prawne radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013/490), przy czym należne koszty obniżono do 75% z uwagi na prowadzenie sprawy w obu instancjach przez tego samego pełnomocnika. Z uwagi na nieuwzględnienie podanej przez organ rentowy wartości przedmiotu zaskarżenia w kwocie 103.696,72 zł, z wyżej podanych motywów oddalono dalej idące żądanie w przedmiocie kosztów procesu.

R.S.